

УДК 657

Янковська Ю. В.
студент, Група ОПМ-12
Напрямок підготовки “Облік та оподаткування”
Національний університет “Львівська політехніка”
Інститут економіки та менеджменту
м. Львів, Україна
Барановська С. П.
к.е.н., доцент
доцент кафедри “Облік та оподаткування”
науковий керівник
Національний університет “Львівська політехніка”
Інститут економіки та менеджменту
м. Львів, Україна

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ОПТИМІЗАЦІЇ

В сучасних умовах через загальну економічну кризу, відсутність державного впливу на певні економічні явища, недосконалість та неефективність законодавства в питаннях приватизаційних процесів, значне підвищення ціни на енергетичні та матеріальні ресурси зумовило підвищення собівартості виготовленої продукції, а виробництво на багатьох підприємствах перестало бути прибутковим. У зв'язку з цим виникає необхідність безперервної роботи в пошуках шляхів оптимізації рівня витрат і забезпечення їх стійкої позитивної тенденції. При цьому особливої важливості набуває пошук шляхів формування та удосконалення системи управління витратами.

Проблемою розробки теоретичних та практичних аспектів застосування систем управління витратами у господарській діяльності підприємств займалися не лише вітчизняні вчені, а й зарубіжні: А.Череп, Л.Цимбалюк, М.Грещак, О.Коцюба, Г.Краюхін, Дж.Горріган, К.Друрі, Г.Краюхін, Г.Фандель, Р.Хілтон, Р.Ентоні та ін. Так, Ю.С. Ігумнов і К.Ф. Лученко [1] визначають управління витратами як планомірне формування витрат на виробництво та збут продукції й контроль за їх рівнем. Окремі вчені стверджують, що “управління витратами на підприємстві передбачає виконання всіх функцій, притаманних управлінню будь-яким об'єктом, тобто розроблення (прийняття) та реалізацію рішень, а також контроль за їх виконанням” [2, с.14].

Система управління витратами – це сукупність взаємопов'язаних складових, методів і механізмів, що діють в межах функціонального кола обов'язків і утворюють певну цілісність, за допомогою яких узагальнюються процеси постачання, використання ресурсів, вирішуються чітко поставлені цілі, реалізуються тактичні і стратегічні плани. Метою цієї системи є надання управлінському персоналу контролю і визначення прогнозного рівня витрат,

прийняття управлінських рішень з подальшим вибором найоптимальнішого шляху розвитку підприємства[3, с.76].

Для системи управління витратами притаманні такі особливості:

- цілеспрямованість - пошук шляхів оптимізації витрат на виробництво продукції, її реалізацію та забезпечення одержання доходу;
- складність - наявність великої кількості підсистем;
- гнучкість - адаптація до внутрішніх та зовнішніх чинників;
- керованість - можливість змін у функціональній системі в залежності від потреб виробництва.

Досліджувана система спрямована на вирішення наступних цілей:

- виявлення ролі управління витратами як фактора підвищення економічних результатів діяльності;
- визначення рівня витрат;
- здійснення контролю за господарською діяльністю;
- аналіз наявної та пошук нової інформації про витрати;
- здійснення аналізу змін рівня, обсягу та структури витрат як і на весь обсяг виробництва, так і на одиницю продукції;
- визначення нормативного значення витрат на одиницю продукції, на партію продукції, на окремих структурний підрозділ;
- пошук резервів економії ресурсів і оптимізації витрат [4, с.19].

Запропонуємо наступні шляхи оптимізації системи управління витратами:

- виокремлення понять та процедур системи управління витратами;
- вирішення існуючих проблем з формування та контролю над рівнем витрат як і на рівні окремих організаційно структурних підрозділів підприємства, так і підприємства загалом;
- розробка та прийняття найоптимальнішої моделі управління витратами;
- побудова інформаційної системи з визначенням графіком документообігу;
- розподілу відповідності за формування та створення механізму мотивації і стимулювання їх зниження.

При формуванні системи управління витратами, необхідно врахувати особливості: постійний рух та зміну витрат та застосування багатьох методів і прийомів в управлінні витратами [4, с.73]

Отже, аналіз показує, що для ефективного використання ресурсів виробництва і оптимізації доцільно створити комплексну систему управління витратами, в основі якої закладена ідея використання можливостей узгодженого впливу на витрати. Досліджувана система повинна впроваджуватися на комплексній основі, тим самим здійснювати ефективне вирішення поставлених завдань.

Список використаних інформаційних джерел

1. Игумнов, Ю. С. Себестоимость и пути ее снижения в промышленности [Текст] / Ю. С. Игумнов, К. Ф. Лученко. – К. : Наукова думка, 1986. – 224 с.
2. Управление затратами на предприятии: Учеб./ Под ред. Г.А.Краюхина. – С.Пб.: Издат. дом “Бизнес-пресса”, 2000. – 276 с.
3. Партин Г.О. Управління витратами підприємства: концептуальні засади, методи та інструментарій: монографія. – К.: Вид-во УБСНБУ, 2008. – 219 с.
4. Давидович І.Є. Управління витратами: навч. посібн. / І.Є.Давидович. – Вид. 2-ге, [перероб. та доп.]. – Тернопіль : Вид-во “Економічна думка”, 2006. – 228 с.

УДК 657

Яценко Л.О.

магістрант, група Е-619

напрямок підготовки «Облік та оподаткування»

Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

м. Миколаїв, Україна

Бурова Т.А.

д.е.н., професор

зав. кафедри обліку та оподаткування

науковий керівник

Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

м. Миколаїв, Україна

**МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ
ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОГО КОНТРОЛЮ ПОТОЧНОЇ
КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

Внутрішній контроль присутній на всіх стадіях і протягом усього часу реалізації управлінських рішень, є важливим елементом загальної структури управління підприємством. Ефективність контролю господарської діяльності, зокрема, операцій щодо виконання зобов'язань підприємства та фактів їх зміни, залежить від раціональної його організації та чітко сформованої методики. Однак, на сьогоднішній день, методика внутрішньогосподарського контролю, яка б враховувала факти зміни зобов'язань за різних обставин, відсутня, що свідчить про актуальність та практичну значимість даної проблеми.

Методичними і практичними проблемами організації обліку і внутрішнього контролю поточної кредиторської заборгованості займалися такі вітчизняні вчені як В.В. Бабіч, В.А. Бессараб, Ф.Ф. Бутинець, М.Д. Білик, Ю.А. Верига, Г.В. Власюк, Н.О. Гура, В.В. Сопко та інші. Однак, окремі теоретико-методологічні аспекти обліку й контролю розрахунків з кредиторами